

Posudek diplomové práce

JUDr. Milan Tomeš

Student pan Martin Plachý, dále jen student nebo autor, si zvolil jako téma své diplomové práce „Legislativní moc státu Izrael“. Práci jsem hodnotil po stránce materiální a formální.

Vyhodnocení formální stránky práce zahrnuje zkoumání, zda práce vyhovuje rozsahem, způsobem nakládání s citacemi, bohatostí zpracovaných pramenů a zvládnutím technické stránky. Práce má 53 stran vlastního textu. Tím se řadí mezi práce, které naplňují dolní hranici stanovenou pro minimální rozsah textu.

Práce z hlediska počtu znaků na řádek i počtu řádek na stránce se jeví uspokojivě zvládnutou. Text je po formální stránce celkem přehledně členěn. Obsahuje vlastní text, závěr, cizojazyčné resumé, seznam literatury i další předepsané náležitosti.

Práce s citacemi je nepřijatelná. Již o od samého počátku se neoznačují veškeré přejaté myšlenky. Dokonce hned na úvodní straně práce, strana 9, kde autor evidentně cituje cizí odborné poznatky, není ani jediný odkaz na zdroj uveden. Student, který sám evidentně není odborníkem na izraelské právo, a proto nelze očekávat takové znalosti, proto nechává extrémní prostor pro pochyby o původnosti textu. Citace jsou nahodile odložené v textu a dost často jsou nahrazovány marginálními poznámkami.

Bohužel i gramatická úroveň diplomové práce u studenta pátého ročníku je nedobrá. Názvy národů se píší s velkými písmeny, tedy Arabové, Židé, viz strana 10, naopak zákony se velkými písmeny nepíší. Autor tady zřejmě přejímá gramatiku anglických zdrojů, ale vysvětlení nelze chápat jako akceptaci jazykové nekorektnosti. Studentův lehký, žurnalistický styl také není pro práci vhodně zvolený. Odborný styl má být věcný a střízlivý.

Student pro potřeby práce zpracoval řadu zdrojů. Výčet zahrnuje 6 publikací pohříchu většinou z jiných než právních oborů, internetové materiály jsou zastoupeny v počtu 47 odkazů. Odborné články nejsou uvedeny, ani žádné judikáty Nejvyššího soudu státu Izraele. Zdroje jsou však téměř výhradně cizojazyčné. Celkově hodnotím množství a strukturu použité literatury zejména s ohledem na zaměření jako málo uspokojivý.

Obsahové hodnocení se věnuje způsobu naplnění práce textem. Zkoumá, zda je text logický, provázaný a přínosný. Zkoumá, zda nejde o prostě převzaté nebo popisné stati, které netvoří ucelený provázaný celek.

Student zahajuje práci úvodem, ve kterém si vytkl cíl popsat legislativní moc a to v kontextu historickém, ústavním, náboženském. Jako výchozí materiály určil odborné publikace z ústavního práva, historie, právní předpisy a judikáty. Již zběžným pohledem do přehledu literatury je patrné, že tento cíl nesplnil, protože se nezaměřil na odborné právní monografie.

První část se věnuje právnímu řádu. Zahajuje kapitolou věnovanou různým komponentám zabudovaným do systému práva v Izraeli. Obsahuje v zásadě stručných přehled ústavních zákonů. Nepostupuje však do podrobností.

Druhá část je věnována, dle nadpisu, Knesetu, zákonodárnému sboru Izraele. Po celkem nadějně první kapitole se text obrací k dějinám a upadá do chaosu a zoufalé bitvy s neústrojnými daty. Jaký význam má tato část práce není jasné. Řada informací je zajímavá obecně anebo politicky, ale není ústavněprávně výtěžitelná. Autor se je nepokusil ani nijak utřídit. Lze vytušit jistou autorovu bezradnost při práci s tímto textem. To trvá až po stranu 28.

Kapitola druhá se věnuje volbám. Základní výtku tomuto jinak zajímavému textu lze zkrátit do dvou slov – nesystematické, nepropracované. Autor v textu nepoužívá žádný systém popisu, tedy zejména systém od obecných věcí k podrobným. Rovněž řazení údajů je nahodilé.

Třetí kapitola na straně 31 se dostává k podstatě práce. Zkoumá Kneset a jeho strukturu. Popisuje plénum, stálé výbory, zvláštní výbory, parlamentní skupiny. Čtvrtá kapitola popisuje jádro existence parlamentu, legislativní proces.

Třetí část se věnuje náboženskému vlivu na legislativu. Zahajuje absurdní úvahou nad existencí demokracie, pokud jsou sňatky uzavírány před náboženskými soudy. Úvaha zůstala otevřená, co tím chtěl autor říci tedy jasné není. Tím se na straně 41 ústavněprávní popis parlamentu země uzavírá. Tedy podstatě práce. ústavně právnímu rozboru je věnováno celkem 10 stran, jedna pětina z obsahu práce!

Z hlediska obsahového neprokázal autor zásadní schopnost shromáždit dostatečné množství kvalitních pramenů, které by zpracoval jednotným uceleným způsobem. Práce nemá žádnou tendenci k přirozené gradaci. Míra zastoupení jednotlivých dílčích témat je nevyvážená a logika řazení je skryta. Autor se tématu nevěnoval s dostatečnou péčí. Jednotlivé kapitoly nejsou zpracovány do přiměřených podrobností, a nejsou informačně výtěžně. Jádru práce není věnována převážná většina textu. Zásadní je naprostý nedostatek práce s právními zdroji a judikáty.

Práci studenta celkově hodnotím jako nevyhovující bohužel jak po stránce formální, zásadně nedostatečné citace, tak i materiální. Práce dokazuje, že student náležitě nezvládl obor, znalosti nedokáže použít tvořivým způsobem, není schopen za jednotným účelem vyhledat potřebné odborné materiály, se kterými by měl být schopen náležitě odborně zacházet, takže nesplňuje předpoklady očekávané od studenta pátého ročníku.

Na základě shora uvedeného rozboru navrhuji hodnotit práci studenta známkou neprospěl. Práce se k obhajobě nenavrhuje.

Práce byla prověřena v systému Theses, a nebyly shledány žádné zásadní závady.

V Sokolově dne 6.5.2016

JUDr. Milan Tomeš

